

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 487 / DPSG
DATA 27.03.2015

Biroul
Bp 586 07.04.2015

L56/2015

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
56 C.F.C. 2015

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă *pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012*, inițiată de domnul deputat PC-PLR Romeo Rădulescu împreună cu un grup de parlamentari PC, PSD, UNPR, PD-L, PP-DD și independenți (Bp. 586/2014). *Pea 341/2015*

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propun, în principal, următoarele:

- modificarea modului de facturare a energiei electrice și a gazelor naturale, respectiv facturarea să se facă raportat la consumul efectiv de energie electrică și gaze naturale utilizând „*un tarif unitar*” ce va cuprinde costurile adiționale care în prezent sunt menționate distinct pe factură;
- eliminarea obligațiilor de plată pe baza estimărilor de consum.

II. Observații

1. În ceea ce privește propunerea de *modificare a modului de facturare a energiei electrice*, respectiv facturarea să se facă raportat la consumul efectiv de energie electrică utilizând „*un tarif unitar*” ce va cuprinde costurile adiționale care, în prezent, sunt menționate distinct pe factură, facem următoarele precizări:

a) Componenta de piață concurențială

Prin Memorandumul de Înțelegere aprobat de Guvernul României în ședința de Guvern din data de 13 martie 2012, în conformitate cu obligațiile asumate de România în relația cu FMI, Banca Mondială și Comisia Europeană, s-a aprobat calendarul de eliminare treptată a tarifelor reglementate de energie electrică la consumatorii finali care nu uzează de dreptul de eligibilitate. Potrivit acestui calendar, la data de 01.01.2014 s-au eliminat tarifele reglementate la clienții noncasnici în timp ce pentru clienții casnici acestea se vor elimina treptat, până la 1 ianuarie 2018.

Energia electrică consumată de clienții respectivi este facturată, corespunzător gradului de dereglementare prevăzut în calendarul de eliminare treptată a tarifelor reglementate, la tariful componentă pe piața concurențială (CPC) și la tariful reglementat ales.

Tariful CPC se aplică unei cote din consumul clienților finali care nu au uzat de eligibilitate, cotă care crește treptat conform calendarului stabilit, pentru a facilita procesul de tranziție la piața concurențială a tuturor clienților finali până la 1 ianuarie 2018 (dată la care tarifele reglementate vor fi eliminate total inclusiv pentru clienții casnici).

Pentru clienții noncasnici menționați la art. 55 alin. (1) din *Legea nr. 123/2012*, tariful CPC se utilizează, începând cu data de 1.01.2014 (data eliminării complete a tarifelor reglementate pentru aceasta categorie de clienți), la facturarea întregului consum de energie electrică realizat de aceștia.

Pentru clienții casnici menționați la art. 55 alin. (1) din *Legea 123/2012*, tariful CPC se aplică de la 1 iulie 2013, odată cu intrarea în prima etapă de eliminare a tarifelor reglementate la clienții casnici (cu un procent de dereglementare de 10%). De la 1 ianuarie 2014, procentul de dereglementare prevăzut de Calendar pentru clienții casnici a fost de 20%, iar de la 1 iulie 2014 a crescut la 30%. Concret, este vorba despre o separare a consumului de energie electrică al clientului în două componente, una fiind asigurată din piața reglementată (de ex., 70% din consum în semestrul II 2014), iar cealaltă din piața concurențială (30% din consum în semestrul II 2014). Ca urmare, 70% din consumul realizat de client în semestrul II 2014 se facturează cu tariful reglementat, iar restul de 30% din consum se facturează cu tariful CPC.

b) Tarifele reglementate

Așa cum rezultă din cele anterior menționate la pct. a), tarifele reglementate se aplică, începând cu 1 ianuarie 2014, numai clienților casnici care nu au uzat de eligibilitate. Potrivit prevederilor Legii nr. 123/2012, tarifele reglementate trebuie să permită clienților alegerea celui mai favorabil tip de tarif. Cu excepția tarifului de tip monom (CD), care are un singur preț (preț pentru energia electrică, indiferent de perioada/zona de consum), celelalte tarife reglementate au o structură de preț complexă care poate cuprinde, după caz, două sau mai multe componente: preț de rezervare, preț de abonament, preț de

energie electrică pe zone de consum (noapte/zi sau vârf/normală/gol), preț energie electrică pe tranșe de consum, ș.a. Având în vedere prevederile privind informarea clienților asupra costurilor și consumurilor reale (*Directiva 2009/72/CE privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și Directiva 2012/27/CE privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE*), considerăm că în factura de energie electrică trebuie menționate toate componentele de preț ale tarifului aplicat și mărimile la care acestea se aplică. Prin urmare, apreciem că pct. 1 al art. I din inițiativa legislativă contravine art. 3 alin. (2) și (3) din *Directiva 2009/72/CE* și art. 14 alin. (1) din *Directiva 2009/28/CE*.

În cazul tarifelor de tip monom cu rezervare, respectiv cu consum inclus (CI), pe lângă componenta/componentele de preț de energie electrică se adaugă și componenta de preț de rezervare, respectiv de abonament. Pentru a ajunge la consumator, energia electrică este produsă în centrale (cu costurile specifice de producere aferente), apoi trece prin rețeaua electrică de transport (acumulând costurile specifice de transport) și este distribuită prin rețelele de distribuție la nivelul de tensiune și amplasamentul fiecărui loc de consum (acumulând și costurile specifice de distribuție). La capătul acestui traseu, serviciul prestat de furnizor constă, în principal, din contractarea și asigurarea echilibrării consumului de energie electrică, facturarea acestuia către clienții finali la un preț (tarif) *ales de aceștia*, precum și încasarea contravalorii energiei respective. Tarifele reglementate au fost proiectate astfel încât să acopere toate costurile înglobate menționate anterior.

Tarifele cu rezervare au fost adoptate prin similitudine cu categoriile de costuri de producere/transport/distribuție energie electrică pe care trebuie să le acopere, respectiv „*costuri fixe*” (care nu depind de cantitatea de energie vehiculată – investiții, mentenanță, personal – inclusiv pentru citire echipamente de măsurare etc.) și „*costuri variabile*” (care sunt direct proporționale cu cantitatea de energie vehiculată – combustibil, apă, etc.). Pentru ca un client să poată consuma oricând energie, conform necesităților, capacitățile de producție și rețelele electrice ale Sistemului Electroenergetic Național trebuie întreținute și dezvoltate permanent, acest lucru generând „*costuri fixe*” semnificative. În consecință, componenta fixă din tarif (rezervare/abonament) reprezintă prețul plătit de client pentru a avea oricând la dispoziție rețelele/capacitățile prin care îi este asigurată livrarea necesarului de consum de energie electrică.

Potrivit art. 8 din *Ordinul președintelui ANRE nr. 157/2014 pentru aprobarea tarifelor reglementate de energie electrică aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților casnici care nu și-au exercitat dreptul de eligibilitate*, pentru clienții casnici care au optat pentru tariful de tip monom sau monom cu rezervare ori monom diferențiat cu rezervare, tarife prevăzute în anexa nr. 1, valoarea componentei de rezervare din facturile emise acestor clienți finali se calculează ca produs dintre prețul de rezervare corespunzător tarifului

reglementat aplicabil, procentul de achiziție din piața reglementată corespunzător etapei de eliminare a tarifelor reglementate la clienții casnici și numărul de zile din perioada de facturare.

Tariful aplicat consumatorului casnic, de tip monom cu consum inclus (CI), a fost proiectat pe principii similare cu cele de la tarifele cu rezervare, diferența constând în faptul că, față de rezervare, în valoarea abonamentului facturat clientului este inclus și un anumit consum de energie electrică.

Consumatorii casnici care doresc facturarea energiei electrice consumate în regim reglementat cu „un tarif unic” au posibilitatea și în prezent să aleagă tariful de tip monom (CD).

Consumatorii casnici au posibilitatea, pe perioada când încă mai beneficiază de tarife reglementate, să opteze pentru tariful pe care îl consideră cel mai avantajos.

c) Contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență și certificatele verzi

Contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență și pentru certificatele verzi au fost instituite prin legi specifice, în temeiul unor directive europene, cu scopul de a promova tehnologiile alternative de producere a energiei, care sunt susținute în toate țările/piețele dezvoltate din lume, deoarece reprezintă șansa generațiilor viitoare de a avea resursele și mediul necesar vieții. Costurile suplimentare induse consumatorilor de aceste taxe sunt costuri necesare pentru o dezvoltare durabilă, pe care trebuie să le plătească toți cei care consumă, în prezent, energie electrică, indirect, prin intermediul consumului de energie electrică.

Fondurile constituite din aceste taxe sunt utilizate pentru sprijinul acordat producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, respectiv în cogenerare de înaltă eficiență.

Potrivit *Hotărârii Guvernului nr. 1215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare*, contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență reprezintă un tarif unitar, exprimat în lei/kWh, plătit lunar de fiecare consumator de energie electrică în vederea creării resurselor financiare necesare aplicării schemei de sprijin. De asemenea, la art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 1215/2009, se specifică faptul că „*fondurile necesare în vederea aplicării schemei de sprijin se constituie prin încasarea lunară a contribuției pentru cogenerare de la toți consumatorii de energie electrică.*”

La art. 15 alin. (3) din același act normativ se specifică faptul că „*furnizorii consumatorilor au obligația să factureze lunar și să evidențieze distinct în factură contribuția de cogenerare, stabilită conform prevederilor art. 12 alin. (2).*”

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, cu modificările și completările ulterioare*, „cantitatea de energie electrică pentru care se stabilește obligația de achiziție de certificate verzi include energia electrică achiziționată de furnizorii de energie electrică, destinată atât consumului final al acestora, cât și vânzării către consumatorii finali.” În cadrul aceluiași act normativ, la art. 8 alin. (4) se precizează că „în factura de energie electrică transmisă consumatorilor finali, valoarea certificatelor verzi se facturează separat față de tarifele/prețurile pentru energia electrică, specificându-se temeiul legal, după achiziționarea de către furnizor a certificatelor verzi corespunzător cotei obligatorii de achiziție. Această valoare reprezintă produsul dintre valoarea cotei anuale obligatorii de achiziție de certificate (CV/MWh) estimate de către ANRE, cantitatea de energie electrică facturată (MWh) și prețul certificatelor verzi achiziționate de furnizorul respectiv pe piețele centralizate administrate de operatorul pieței de energie electrică.”

d) *Accize și taxa pe valoarea adăugată*

Accizarea energiei electrice este prevăzută de *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, care la art. 206¹⁹ alin. (2) prevede că „energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali.” Art. 219 al aceluiași act normativ instituie o serie de obligații în sarcina operatorilor economici plătitori de accize printre care și cea privind evidențierea distinctă a accizelor în factură.

T.V.A. este definită la art. 125 din *Legea nr. 571/2003* drept „un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu”. Astfel, potrivit art. 127 alin. (6) lit. b) al aceluiași act normativ, „instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități: furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură.”

Așadar, tarifele la consumatorii finali nu includ accizele stabilite conform legii și taxa pe valoare adăugată. Aceste taxe trebuie evidențiate distinct în factură și apoi incluse în suma totală de plată.

Având în vedere prevederile punctului 1 lit. c) din *Anexa 1 a Directivei 2009/72/CE* potrivit căreia: „fără a aduce atingere normelor comunitare privind protecția consumatorilor, (...) măsurile prevăzute la articolul 3 au scopul de a garanta clienților primirea de informații transparente privind prețurile și tarifele practicate, (...)”, considerăm obligatorie evidențierea în factură, în mod distinct, a elementelor componente ale tarifelor aplicate și a taxelor impuse prin legi speciale. Prezentarea în factură a tuturor acestor elemente dă posibilitate consumatorului să verifice modul de determinare a valorii totale facturate și să decidă dacă își menține tariful ales sau optează pentru un alt tarif.

2. Referitor la facturarea clientului final de energie electrică în baza unei cantități estimate, respectiv elaborarea unei metodologii pentru determinarea cantității de energie activă distribuită pentru locurile de consum la interval de o lună, astfel încât quantumul facturilor de energie electrică să fie determinat prin citirea sau autocitirea lunară a contoarelor, facem următoarele precizări:

Furnizorul facturează clientului final energia electrică consumată, de regulă, lunar. Stabilirea cantității de energie electrică consumată în luna respectivă se face în baza energiei electrice înregistrate de contorul locului de consum. Pentru stabilirea exactă a consumului fiecărui client final în luna respectivă ar trebui ca în ultima zi a lunii, personalul operatorului de distribuție să citească contoarele tuturor consumatorilor din zona acestuia de licență. Având în vedere faptul că un operator de distribuție are, în medie, un milion de locuri de consum, numărul de persoane necesar efectuării acestor citiri într-o perioadă scurtă de timp ar trebui să fie foarte mare, conducând la creșterea costurilor cu citirea contoarelor și, implicit, la creșterea tarifului pentru energia electrică consumată. Din acest motiv, problema citirii contoarelor este abordată în mod diferențiat, pornind de la principiul menținerii unui raport calitate/preț rezonabil. Astfel, în cazul locurilor de consum cu un consum lunar mare de energie, se justifică economic realizarea unui sistem de citire automată a contorului, cu transmiterea la distanță a informației, astfel că nu mai este necesară deplasarea cititorului de contor la locul de consum. De asemenea, în cazul locurilor de consum cu un consum lunar de energie mare, dar la care nu sunt instalate sisteme de citire automată a contoarelor cu transmitere la distanță, reprezentantul operatorului de distribuție se deplasează la sfârșitul lunii la aceste locuri de consum și citește contorul. În cazul locurilor de consum cu un consum de energie electrică redus – care reprezintă aprox. 80% din numărul total de locuri de consum ale unui operator de distribuție, deci în jur de 800.000 de locuri de consum (în special consumatorii casnici, dar și mici magazine, birouri, ateliere), citirea contoarelor de către personalul operatorului de distribuție se face la intervale mai mari (de exemplu la 3 luni), iar lunile din interiorul intervalului de citire, cantitatea de energie electrică facturată se stabilește pe baza autocitirii sau, în lipsa autocitirii, pe baza consumului mediu înregistrat la locul de consum respectiv. Acest mod de lucru este utilizat în toate țările europene.

În acest sens, Directiva 2009/72/CE prevede, la litera i) a punctului 1 din Anexa I, obligația statelor membre de a asigura *”informarea corespunzătoare cu privire la consumul real de energie electrică și la costurile reale, suficient de frecventă astfel încât consumatorii să aibă posibilitatea să-și regularizeze propriul consum de energie electrică. Informațiile respective sunt comunicate la intervale de timp corespunzătoare, ținându-se seama de capacitatea echipamentelor de măsurare ale clientului și de produsul energetic în cauză. Se ține seama de raportul eficacitate-costuri al acestor măsuri.”*

Pentru a veni în sprijinul consumatorilor din această categorie, ANRE a impus, prin *Regulamentul de furnizare a energiei electrice la clienții finali*, aprobat prin *Ordinul președintelui ANRE nr. 64/2014*, obligația fiecărui furnizor de energie de a asigura consumatorilor la care nu se face citirea lunară a contorului, posibilitatea de a citi ei înșiși indexul la sfârșitul lunii și de a-l transmite furnizorului (autocitirea). Astfel, alin. (2) al art. 76 din Regulament prevede că *”pentru utilizarea facturării pe baza autocitirii, furnizorul asigură o linie telefonică dedicată, gratuită, care să înregistreze atât data transmiterii, cât și conținutul mesajului.”*

În aceste condiții, dacă clientul final transmite, la numărul de telefon dedicat, indexul citit de el, furnizorul este obligat să factureze exact cantitatea de energie electrică corespunzătoare acestui index, nemaifiind utilizată estimarea.

3. În ceea ce privește gazele naturale, inițiativa legislativă propune introducerea, după alineatul (1) al articolului 144 din Legea nr. 123/2012 a unui nou alineat, **alin. (1¹)**, care să reglementeze obligația furnizorilor de ultimă instanță de a factura consumul gazelor naturale clienților casnici exclusiv pe baza consumului de gaze efectiv înregistrat, nefiind admis un consum estimat. Totodată, se prevede și elaborarea, în termen de 90 de zile calendaristice de la intrarea în vigoare a acestei legi, a Regulamentului de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate în România, astfel încât furnizorii de gaze naturale de ultimă instanță să emită facturi clienților casnici exclusiv pe baza consumului de gaze determinat prin citirea sau autocitirea lunară a indexului echipamentului de măsurare, exprimat în metri cubi (m³).

Referitor la această inițiativă, precizăm că, potrivit art. 100 pct. 45 din *Legea nr. 123/2012*, furnizorul de ultimă instanță este definit ca *„furnizorul desemnat de autoritatea competentă pentru a presta serviciul de furnizare în condiții specifice reglementate”*, iar în conformitate cu art. 144 alin. (2) *„Furnizorul de ultimă instanță are obligația de a furniza, conform reglementărilor emise de ANRE, gaze naturale clienților finali al căror furnizor se află în situația de a i se retrage licența de furnizare în cursul desfășurării activității sau în orice altă situație identificată de ANRE în care clienții finali nu au asigurată furnizarea de gaze naturale din nicio altă sursă”*.

Astfel, activitatea de furnizare de ultimă instanță are caracter temporar, furnizorul de ultimă instanță fiind desemnat de ANRE pe o perioadă limitată de timp, în vederea asigurării securității și continuității în furnizarea de gaze naturale, în situația în care i se retrage licența de furnizare unui furnizor în cursul desfășurării activității sau în orice altă situație identificată în care clienții finali nu au asigurată furnizarea de gaze naturale din nicio altă sursă.

În consecință, apreciem că *Expunerea de motive* nu este corelată cu proiectul de act normativ, în condițiile în care la Secțiunea a 2-a *„Motivul emiterii actului normativ”* și la Secțiunea a 3-a *„Impactul socio-economic al proiectului de act normativ”* se face referire la facturarea în cazul furnizării

gazelor naturale, în timp ce Secțiunea a 2-a „Schimbări preconizate” se referă la facturarea consumului gazelor naturale de către furnizorul de ultimă instanță.

În acest context, precizăm că furnizarea reglementată a gazelor naturale la clienții casnici se realizează în baza contractului comercial încheiat de clientul casnic cu furnizorul de gaze naturale, perfectat în conformitate cu prevederile contractului-cadru pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale la consumatorii casnici, aprobat ca anexa nr. 1A la *Ordinul președintelui ANRE nr. 77/2009 privind aprobarea contractelor-cadru pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale, cu modificările ulterioare*. Contractul este completat de Condițiile-standard pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale la consumatorii casnici, aprobate ca anexa nr. 2A la ordinul menționat anterior, care stabilesc cadrul general aplicabil relațiilor contractuale derulate între furnizor și clientul casnic.

Referitor la facturarea lunară a consumului de gaze naturale, menționăm că, în conformitate cu prevederile cap. IV din Condițiile-standard pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale la consumatorii casnici, determinarea consumului de gaze naturale se realizează, după cum urmează:

„Art. 4- (1) Cantitățile de gaze naturale furnizate consumatorului se stabilesc lunar, în conformitate cu prevederile Programului de consum, determinat conform anexei nr. 2, program prevăzut în contractul de furnizare.

(2) Consumatorul poate transmite lunar indexul echipamentului de măsurare, în condițiile și la termenele precizate de furnizor.

(3) Indexul echipamentului de măsurare, care stă la baza determinării contravalorii serviciului de furnizare reglementată, se determină în următoarea ordine de prioritate:

a) prin citire de către personalul împuternicit de către furnizor;

b) prin autocitire;

c) pe baza cantităților prevăzute în Programul de consum.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (1) consumatorii al căror consum este determinat prin intermediul contorului de măsurare cu sistem de preplată cu cartelă-client.

Art. 5 – Regularizarea contravalorii serviciului de furnizare reglementată, facturată lunar, se face pe baza indexului echipamentului de măsurare, citit o dată la 3 luni.”

Conform prevederilor mai sus menționate, facturarea consumului de gaze naturale se realizează lunar în baza opțiunii formulate de către clientul casnic în contractul de furnizare a gazelor naturale. Citirea indexului contorului de către personalul împuternicit de furnizor se realizează o dată la trei luni pentru toți clienții casnici, indiferent de opțiunea exprimată, respectiv alegerea facturării în baza autocitirii sau a unui program de consum.

Astfel, orice client casnic care nu dorește să i se regularizeze cantitatea de gaze naturale consumată la un interval de 3 luni are posibilitatea să

transmită pentru primele două luni, indexul contorului determinat prin autocitire.

Totodată, menționăm că trecerea de la citirea directă, la interval de o lună, a indexului contorului, de către împuternicitul furnizorului, la citirea directă, la un interval de 3 luni, contribuie la eficientizarea activității operatorilor licențiați. Rațiunea care a stat la baza acestei prevederi, a avut în vedere reducerea costurilor, dat fiind faptul că aceste costuri s-ar fi regăsit, în final, în factura clientului casnic.

De asemenea, precizăm că această modalitate de determinare a indexului contorului, pe bază de estimat/autocitire, urmată de citire directă în vedere regularizării este o practică curentă în spațiul comunitar.

Astfel, cu referire la facturarea la clienții finali de gaze naturale, art. 10 din *Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE* stipulează că, până la 31 decembrie 2014, statele membre se asigură că informațiile cu privire la facturare sunt exacte și au la bază consumul real, facturarea fiind necesar a fi efectuată pe baza consumului real, cel puțin o dată pe an.

În concordanță cu această prevedere, prin *Ordinul președintelui ANRE nr. 106/2014 privind modalitățile de informare a clienților finali de către furnizorii de gaze naturale cu privire la condițiile comerciale de furnizare a gazelor naturale*, este introdusă obligativitatea ca facturarea consumului de gaze naturale să fie efectuată de către furnizor pe baza consumului real, cel puțin o dată la 6 luni, pentru a oferi tuturor clienților finali informații complete, corecte și precise privind consumul efectiv de gaze. Totodată, prin acest act normativ este instituită obligația furnizorului de a transmite, la cererea clientului final, o explicație clară și ușor de înțeles a modului de stabilire a sumelor de plată cuprinse în factură, în special în cazul în care facturile nu sunt bazate pe consumul real. De asemenea, pentru a oferi posibilitate clienților finali să-și ajusteze propriul consum de gaze și având în vedere dispozițiile *Legii nr. 123/2012, Legii nr. 121/2014 privind eficiența energetică și a Directivei 2012/27/UE* (care la art. 10 face referire la clienții finali care nu dispun de contoare inteligente conform *Directivelor 2009/72/CE și 2009/73/CE*), a fost introdusă obligația furnizorilor de a pune cel puțin o dată la 6 luni la dispoziția tuturor clienților finali informații cu privire la prețul și consumul lor efectiv de gaze naturale, comparații între consumul actual și consumul corespunzător aceleiași perioade a anului anterior și informații privind conceptul de eficiență energetică.

În ceea ce privește elaborarea de către ANRE a unui regulament de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate în România, astfel încât furnizorii de gaze naturale de ultimă instanță să emită facturi clienților casnici, exclusiv pe baza consumului de gaze determinat prin citirea sau autocitirea lunară a indexului echipamentului de măsurare, exprimat în metri cubi (m³),

precizăm că, de la data de 1 iulie 2008, facturarea cantităților de gaze naturale se face în baza energiei conținute de acestea. Avantajul noului sistem de facturare este că toți clienții finali plătesc astfel cantitatea exactă de energie pe care au consumat-o, și nu volumul de gaze naturale consumate indiferent de conținutul energetic al acestora. În acest sens, ANRE a emis *Ordinul nr. 56/2008* prin care s-a aprobat *Metodologia pentru trecerea de la facturarea cantităților de gaze naturale în unități volumetrice la facturarea în unități de energie și Ordinul nr. 62/2008 privind aprobarea Regulamentului de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate în România.*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului